

РЕШЕНИЕ

№ 1748

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **3106** по описа за **2023** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на С. Н. А. от [населено място] и с проц.представител адв. Д. против Решение от 21.12.22г по нахд № 2676/21г на СРС, НО, 97ми състав, с което е изменя НП № НП-ПБЗН-СД0-118/01.09.20г, издадено от Директор СДПБЗН на касатора, с което на осн. чл. 24 ал.2 от Наредба № 8121з-882 и чл.265 ал.1 от ЗМВР, за нарушение на чл. 15 ал.1 вр. чл.5 т.5 от Наредба № 8121з-647/14г е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 200лв, като глобата е намалена на 50лв.

В кас.жалба се твърди, че Решението е незаконосъобразно, тъй като нарушение не е извършено, респ. не е извършено виновно, а в АУАН и в НП няма описана фактическа обстановка- не става ясно дали се касае за цялата сграда на Университета/У./, за етаж или само за помещението/офис №3/,наето от дружеството, чийто управител е касатора. Изискванията се въвеждат за цялата сграда, а не е посочено каква категория строеж е тя и кой отговаря за нея/не е касатора/. Няма данни дали са наказани и други наематели на помещения и стопанисващия цялата сграда. В съд.заседание адв. Д. поддържа жалбата и претендира разноски за двете инстанции.

Ответникът Директор СДПБЗН не се явява или представлява в съд.заседание и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от СГП изразява становище за правилност на решението на СРС.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К.състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание-само ако има такива възражения.

К.състав намира решението на СРС за валидно и допустимо, както и за проц. и мат.законосъобразно, по следните съображения:

СРС се е произнесъл на база събраните доказателства, които напълно подкрепят установената още в АУАН фактическа обстановка. Няма неяснота къде е извършена проверката - в офиса на „ЕНЕФЕКТ-КОНСУЛТ“ ЕООД, находящ се в [населено място], [улица], т.е. проверката по процесния АУАН не е извършена в цялата сграда на У., респ. констатациите относно неспазени изисквания не са относно цялата сграда на Университета. Касаторът не оспорва констатацията на проверяващите за липсващи 2 бр. конкретно описани пожарогасители/липсващи в стопанисвания от него офис/. Не оспорва и че точно такъв вид пожарогасители следва да са налични в неговия офис/единственото му възражение е, че не ставало ясно дали проверката касае цялата сграда или само неговия офис/. Без правно значение за това АНП е дали са проверени и други наематели на помещения в У., респ. дали за целия У. има издадено НП. СРП е проверил законосъобразността на АУАН и НП, като е стигнал до правилния правен извод, че те изцяло отговарят на нормативните изисквания. Нарушението е безспорно доказано, като отговорността се носи от „ръководителя на обекта“- в случая представляващия ЮЛ-наемател на офиса. Нарушението е съставомерно- от обективна и субективна страна, като СРС не твърди, че е изготвено при пряк умисъл. Правилно СРС е намалил наложеното наказание -до предвидения в закона минимален размер/в приложение на чл.27 от ЗАНН/.

Решението на СРС следва да се потвърди. При този изход на спора, на касатора не се дължат разноски за кас.инстанция/а за разноските пред СРС- същият К.състав на АССГ се е произнесъл с окончателно Определение № 1608/13.02.24г по ч.д.№ 939/24г/.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 21.12.22г по нахд № 2676/21г на СРС, НО, 97ми състав, по кас.жалба на С. Н. А. от [населено място].

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: